

EL XIULET DEL BARRI

18/11/15
Escola
Costa i
Llobera
Barcelona
Any 2015

Periòdic de
Primària
Preu: 0'10 €

699

ESPECIAL CASTANYADA(?)

L'ESQUELET AMB BIQUINI

Tres companys d'escola de 3r a 6è volien descobrir com que era el dia de "Halloween". Van anar per cases i cementiris. Van trobar un esquelet que portava biquini i li van preguntar:

- Com vas morir?
- Estava prenent el sol a l'aigua sobre un matalàs, vaig anar mar endins i em vaig ofegar. Els peixos rapinyaires se'm van menjar tots els components del cos. Uns submarinistes em van trobar al fons de mar i em van portar a la part més vella del cementiri.
- Què fas per Halloween?
- Jo sóc una noia catalana que celebros el dia de Tots Sants espantant la gent. Voleu ajudar-me?
- Ara mateix anem a casa a disfressar-nos i espantarem la gent amb tu.

En Jan, que tenia onze anys, es va disfressar de mòmia amb benes embrutades amb sang de broma. El company de vuit anys, en Pepito, es va disfressar de vampir, es va posar una jaqueta negra amb ales, unes dents de broma i amb sang que li

sortia de la boca. En Joan es va disfressar de fantasma amb un llençol amb dos forats per veure-s'hi.

Tots quatre van anar al cinema i van espantar tots els que estaven fent cua per veure una pel·lícula de por. Després es va treure la disfressa i la gent va veure que era una broma i van començar a riure.

Els tres amics i la noia esquelet amb biquini, van quedar que el següent any es trobarien per celebrar el dia de Tots Sants.

Òscar G., Àlex T., Fede S.

UNA NIT DE TOTS SANTS

En una casa hi vivien una nena i la seva àvia. La nit del 31 d'octubre, quan la nena se'n va anar a dormir, l'àvia va anar al cementiri per fer companyia al seu marit que era mort. Al cap d'una hora i mitja, quan la lluna plena il·luminava tota la ciutat, la nena va sortir d'entre els llençols per anar a beure aigua. Va cridar a l'àvia i no li responia. Es va posar la jaqueta i va anar al bosc per buscar-la. Semblava que els arbres parlessin i que li diguessin:

-Hola Maria!

La nena es girà però no va veure ningú. Va continuar caminant i es va adonar que ja no sabia per on anava, l'últim que va sentir va ser un soroll molt estrany.

Aquella nit pel telenotícies van comunicar que s'havia trobat un cadàver amb cabells negres com els de la Maria.

PD. Avís: no sortiu al bosc de nit, no és broma, pot ser perillós.

Nil M., Jan A., Adrià B., Marc J.

L'ASSASSINAT

Hi havia un bon home que anava conduint per la ciutat i va tenir un accident de trànsit. El van portar a l'hospital i el metge va dir que s'havia trencat la columna vertebral però no li quedaven columnes de recanvi.

Va contractar quatre homes perquè aconseguissin una columna. Ells van agafar la primera columna vertebral que va trobar d'un mort.

El metge va començar l'operació i quan ja estava col·locada a l'esquena del ferit, va sortir un altre cap, el cap del mort.

El cap del viu i el del mort no s'entenien. Un volia anar a un lloc i l'altre cap en direcció contrària. Després d'uns quants mesos els caps es van fer amics i van viure com una persona normal.

Jan S., Llaïr B., Òscar C.

LA HISTÒRIA QUE NO T'ESPERES

Tothom sap que cada 31 d'octubre se celebra la típica festa de "Halloween" en què es decoren les cases molt i molt boniques, però molt, eh! Ja sabeu, amb carbassetes, espelmes, etc... Bé, al que anàvem.

Fa molts anys hi havia un noi que es deia Pol i tenia onze anys, que per desgràcia tenia una malaltia als peus i per això ell no havia vist mai el món exterior. Volia descobrir el que hi havia rere la porta de casa seva. La segona desgràcia era que els seus pares no volien que li passés res dolent i no el deixaven sortir mai de casa perquè no li passés cap accident.

La nit de Tots Sants en Pol va sortir d'incògnit, sol, amb la cadira de rodes. Li costava molt moure-la però com que li feia tanta il·l·lusió anar a veure món, això li donava forces.

En Pol anava preguntant a la gent com era la nit de Tots Sants però la gent anava a la seva i no li contestaven. Ell es va perdre per la ciutat. Finalment va arribar al cementiri i va veure gent molt destrossada caminant. Eren morts vivents. Es va espantar i va fugir. Els zombis el perseguien i el van atrapar. Només volien saber perquè anava amb cadira de rodes. En Pol els ho va explicar i els va preguntar:

- I a vosaltres, què us passa que esteu tan destrossats?

Els morts no sabien què explicar i van començar a jugar amb ell. Es van fer amics i el nen es va quedar a viure amb ells i no va estar mai més sol a la seva habitació.

Manu F., Joel G., Arnau G., Bruno R.

